

Blu este un flamingo roz care nu face nimic așa cum face toată lumea.
Pentru început, e albastru. Pentru un flamingo roz, asta-i culmea.

Este vegetarian și nu-i plac creveții.
Și, cireașa de pe tort... nu-i place să-și țină picioarele în apă. Răcește imediat!

Pe scurt, în colonia de păsări flamingo, Blu este unic.

Tochmai de aceea, Rubiniul, păzitorul rezervei de semințe, l-a ales pe Blu ca succesor.
De-a lungul întregii lui vieți, bătrânul flamingo roz a alcătuit o colecție foarte importantă de semințe din lumea întreagă. Unele sunt foarte rare, iar altele sunt chiar unice.
– Îmbătrânesc, îi spune el lui Blu. E rândul tău acum să mergi în cele patru colțuri ale lumii ca să completezi colecția. Trebuie salvate semințele, Blu. Dacă într-o zi o plantă dispare, vom putea s-o plantăm din nou datorită colecției noastre.

Veștile circulă repede, așa că, atunci când Blu a ajuns în Alpi, animalele s-au grăbit să-l întâlnească. Marmota îi oferi semințe de floare-de-coț.

– Credeam că floarea aceasta nu trebuie culeasă, se miră Blu.

– N-am cules-o, spuse marmota. Am adunat doar semințele, e cu totul altceva.

– Eu îți aduc papucul-doamnei, spuse și capra-neagră.

– Caut plante, nu încălțări! se miră Blu.

– Dar este o floare uimitoare, uite!

În timp ce Blu era atent la explicații, o pasăre pătată încercă să-i intre discret în sac.

– Hei, tu, ieși de acolo!

Pasărea înhăță atunci un con de pin, îl lovi de o stâncă și extrase din acesta o sămânță pe care l-o întinse lui Blu.

– Mă numesc alunarul, explică ea. Lasă-mă să vin cu tine. Este foarte util un alunar când se caută semințe. Ideea nu-i rea, însă Blu are o misiune: nu va lua decât semințe cu el.

Blu plana deasupra Marii Bariere de Corali din Australia când o sămânță l-a căzut din sac. Catastrofă!
Rubiniul l-a avertizat să nu semene semințele oriunde. Într-adevăr, dacă o plantă crește acolo unde nu
trebuie, ar putea ocupa întregul habitat, sufocând plantele specifice acelei regiuni.
Blu se repezi, prinse sămânța în zbor și se opri pe o stâncă să o pună înapoi în sac. Curios, și-a scufun-
dat capul sub apă. Uau! Erau copaci peste tot.
– Sunt corali, da, da, explică un pește-buzat Napoleon, imperial. Iar coralul este un animal. Păcat...

Dar iată pirogi care se apropiau.
La bord, un koala cu semințe de eucalpt și un ornitorinc... care avea laba-cangurului.
– E cu puțință așa ceva? se miră Blu.
– Nu, se amuză ornitorincul. Eu am etichete mele, iar laba-cangurului e o floare.
Sub apă, un crab vrea să participe și el. Împinge o nucă de cocos haioasă, pe care o rostogolise până aici.
– Este o nucă de cocos de mare, cea mai mare sămânță din lume. Ce bagaj pentru Blu!

După Sahara, luă direcția fluviului Okavango, în sudul Africii. Îi spusese cineva despre un arbore cu cârnați și Blu voia să vadă asta cu ochii lui. Comitetul de primire era impresionant. Toate animalele erau acolo, fiecare cu un mic dar. Printre acestea era zebra, care îi întinse un săculeț cu semințele arborelui mopane. – Crenguțele acestui copac sunt niște perișute de dinți excelente, îi spuse. Dacă le mesteci, vei avea dinții albi.

– Când păsările flamingo vor avea dinții pușni o girafă.
– Și arborele cu cârnați? întrebă Blu, ca să schimbe subiectul.
– Te-ai așezat chiar sub el.
– Se mănâncă?
– Nu, nu sunt buni. Tu, în schimb, îmi pari apetisant, spuse crocodilul.
Blu abia avu timp să-și ia zborul. Încă puțin și ar fi sfârșit ca umplutură pentru cârnați.